

Όσιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης: Υπεράνω όλων η αγάπη!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Να τούς αγαπάτε και να τους συμπονάτε όλους. «Και είτε πάσχει εν μέλος, συμπάσχει πάντα τα μέλη• υμείς δε εστε μέλη Χριστού και μέλη εκ μέρους» (Α΄ Κορ. 12, 26-27). Αυτό είναι Εκκλησία• εγώ, εσύ, αυτός, ο άλλος να αισθανόμαστε ότι είμαστε μέλη Χριστού, ότι είμαστε ένα. Η φιλαυτία είναι εγωισμός. Να μήζητάμε, «εγώ να σταθώ, εγώ να πάω στον Παράδεισο», αλλά να νιώθουμε για όλους αυτή την αγάπη. Καταλάβατε; Αυτό είναι ταπείνωση.

Έτσι, αν ζούμε ενωμένοι, θα είμαστε μακάριοι, θα ζούμε στον Παράδεισο. Ο κάθε διπλανός μας, ο κάθε πλησίον μας είναι «σαρξ εκ της σαρκός μας» (Πρβλ. Εφ. 5, 30). Μπορώ ν' αδιαφορήσω γι' αυτόν, μπορώ να τον πικράνω, μπορώ να τον μισήσω; Αυτό είναι το μεγαλύτερο μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας μας. Να γίνουμε ὅλοι ἓνα εν Θεῷ. Αν αυτό κάνουμε, γινόμαστε δικοί Του. Τίποτα καλύτερο δέν υπάρχει απ' αυτή τήν ενότητα. Αυτό είναι η Εκκλησία. Αυτό είναι η Ορθοδοξία. Αυτό είναι ο Παράδεισος.

Ας διαβάσουμε απ' τον Ευαγγελιστή Ιωάννη τήν Αρχιερατική Προσευχή. Προσέξτε τους στίχους: «ἵνα ὡσιν εν, καθώς ημεῖς... ἵνα πάντες ἐν ὡσι, καθώς συ, Πάτερ, εν εμοί καγώ εν σοι... ἵνα ὡσιν εν, καθώς ημεῖς ἐν εσμέν... ἵνα ὡσι τετελειωμένοι εις εν... ἵνα ὅπου ειμί εγώ κακεῖνοι ὡσι μετ' εμού».

Υπεράνω ὅλων η αγάπη. Εκείνο που πρέπει να μάς απασχολεί, παιδιά μου, είναι η αγάπη για τόν άλλο, η ψυχή του. Ο,τι κάνουμε, προσευχή, συμβουλή, υπόδειξη, να το κάνουμε με αγάπη. Χωρίς τήν αγάπη η προσευχή δέν ωφελεί, η συμβουλή πληγώνει, η υπόδειξη βλάπτει και καταστρέφει τόν άλλον, που αισθάνεται αν τον αγαπάμε η

δεν τον αγαπάμε και αντιδρά αναλόγως.

Από το «Βίος και Λόγοι»,
εκδ. Ιερά Μονή Χρυσοπηγής,
Χανιά-Κρήτης 2004.

Πηγή: imverias.blogspot.gr